

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9918** по описа за **2023** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Т. П. Г., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Й. П. срещу Решение № 4296/26.09.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 6019/2023 г. от СРС,НО-134-ти състав.

С обжалваното решение е изменен електронен фиш/ЕФ/ серия К № 6481042/2022г., издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. чл. 182, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1200 лв., за извършено нарушение на чл.21, ал.2, във вр. чл.21, ал.1 ЗДвП, като е преквалифицирано основанието за налагане на санкция на такова по чл.189,ал.4 във.вр.чл.182,ал.4,вр. ал.1,т.5 от ЗДвП. В останалата му част с решението е потвърден ЕФ изцяло.

В жалбата се сочи, че въззивното решение е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. В ЕФ не е посочено кое нарушение извършено от касатора е повторно; не е посочен конкретен издател на ЕФ;в ЕФ липсва съответната привръзка ,която да укаже коя е приложимата към извършеното нарушение санкционна разпоредба по чл.182,ал.1-3 ЗДвП;не е спазена процедурата по чл.186,ал.4 от ЗДвП -касаторът не е получавал покана ,за да посочи лице ,което може да е управлявало автомобила;заснемащото устройство не е

стационарно монтирано, а представлява система за видеонаблюдение ,при която не е изключена възможността за човешка намеса. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което да бъде отменен ЕФ. Претендират се разноси за двете съдебни инстанции. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, не се представлява.

Прокурор М. от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Установено е, че на 21.10.2022 г., в 14,35 ч. на бул. Ц. шосе до кръстовището с ул. Стар лозенски път,с посока на движение от ул. Патриарх Г. към Околовръстен път, при въведено ограничение на скоростта 50 км/ч с п.з. В 26 ,в населено място,с мобилна система за видеоконтрол АТСС С. М2,позиционирана на тротоара на пътното платно била засечена скорост на движение на МПС - лек автомобил марка „Ф.“ модел „П.“,с рег. № 5974 КА, собственост на касатора с 93 км/ч./след отчитане на допустимата грешка в полеви условия 3 %/,т.е. превишение - 43км/ч. Нарушението било констатирано с разпечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационният номер на лекия автомобил, датата и часът на измерването, мястото и скоростта. Мобилната система за видеоконтрол АТСС С. М2 била одобрена и вписана в регистъра и имала характеристиките на автоматизирано техническо средство ,поставено на контролния участък от пътя, което при установяването и заснемането на конкретно нарушение не позволява човешка намеса.Техническото средство било преминало и последваща проверка за изправност на 15.03.2023г., при която се установило съответствието му с одобрения тип. Нарушението е повторно след влязъл в сила ел. фиш серия К № 4807788/2021г., за нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП,влязъл в сила на 01.04.2022г. Касаторът не е подавал декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Въззивният съд е приел и, че електронният фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като не са констатирани съществени нарушения при неговото издаване. По съществуващото на спора, след преценка на

събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът е обосновал извод, че извършеното от Т. П. Г. нарушение, е доказано по безспорен и несъмнен начин, но е приел, че в хода на производството, деецът се е защитавал срещу фактите, които са му предявени, поради което следва да се прецизира санкционната норма на наложеното му наказание, и е изменил ЕФ като го е преквалифицирал като административно нарушение с правна квалификация по смисъла на чл. 21, ал.2, вр. във вр.ал.1 от ЗДвП, чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т. 5 от ЗДвП.

Решението е правилно.

Настоящата инстанция намира за неоснователен довода за нарушение на разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, тъй като при заснемане с мобилни АТТС не следва да се издава електронен фиш. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП регламентира, че "при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение", а в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП е дадена легалната дефиниция на автоматизираните технически средства и системи, съгласно която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Изключение от правилото е предвидено в чл. 11, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, но то касае само случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение, тъй като в този случай се налага въвеждането на допълнителни данни към тези на АТСС. Посоченото изключение само потвърждава правилото. Следователно, при новата редакция на чл. 189, ал. 4 ЗДвП /ДВ,бр.54/2017 г./ електронни фишове се издават не само от стационарно позиционирани АТСС, но и от мобилни такива, които са преносими, но са в стационарен режим на измерване и снимане на нарушенията.

Неоснователно е и оплакването за допуснати процесуални нарушения. В тази връзка касаторът се позовава на непосочване в ел. фиш коя от изброените в чл.182, ал.4 ЗДвП хипотези е налице. В чл.189, ал.4 изрч.второ ЗДвП изчерпателно са изброени реквизитите, които следва да съдържа електронният фиш - териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези изисквания са спазени с процесния ел. фиш. Следва да се има предвид, че нарушената норма е тази на чл. 21, ал. 2, във вр. чл. 21, ал.1 ЗДвП и тя изрично е посочена в ел. фиш. Непрецизността на ЕФ, доколкото в него не е посочена изрично хипотезата ,към която е препращането на чл.182,ал.4 ЗДвП, не съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на ЕФ. Както правилно е приел районният съдия точките в чл.182, ал.4 ЗДвП имат значение единствено при

определяне размера на наказанието и не са задължителен реквизит на ел. фиш. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1 от ЗДвП "водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 5 - за превишаване над 40 km/h - с глоба 600 лв.; Съгласно, ал. 4 от същата разпоредба за повторно нарушение по, ал. 1, т. 1 – 5 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер., в случая 1200лв. По смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП "Повторно " е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. Когато наказанието е лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, срокът започва да тече от неговото изтърпяване".

Правилно е прието от районния съд, че когато установи ,че административно наказващия орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието ,следва да упражни правомощието си да измени издаденото НП, а не да го отмени като незаконосъобразно.Тоест, районният съд като инстанция по същество има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние,подвеждайки установените от АНО факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление“ /ТР № 8 от 16.09.2021г на ВАС/.

Въз основа на установените правнорелевантни факти районният съд е направил обосновани и правилни изводи, които се споделят напълно от настоящата инстанция,поради което повторното им излагане не е необходимо. Доводите и възраженията в касационната жалба са идентични с направените от Г. пред СРС , същите са били подробно обсъдени в решението и изцяло се споделят от настоящата инстанция.

Тъй като настоящият съдебен състав не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл.63д,ал.1 ЗАНН неоснователна е претенцията на касатора за разноски за настоящата инстанция, като при отхвърляне на искането за присъждане на разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4296/26.09.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 6019/2023 г. от СРС-НО, 134-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

